

havde været Stemning for at gaa den Vej.

Men jeg forstaar for Resten for saa vidt godt, at Udvalget ikke var opsat paa at gaa den Vej. Den er fremkommelig, men det er ikke nødvendigt at gaa den Vej. Det er overhovedet ikke nødvendigt at fastslaa noget med Hensyn til Fremtidens Vandprocent. Thi den Paragraf, som vi saaledes tilvejebragte, vilde jo kun være en lukket Paragraf, en Paragraf, der lukkes op lige i det Øjeblik, Erkendelsen er til Stede hos Mejeribrugets Organisationer af, at nu kan man gaa ned f. Eks. fra 16 til 15 pCt. Vandindhold. I det Øjeblik, denne Erkendelse var til Stede, vilde Ministeren have en Bemyndigelse til ved Bekendtgørelse at foreslaa det, og saa var det lovfæstet. Jeg mener, at der ikke er nogen Nødvendighed for en saadan lukket Paragraf, thi naar denne Erkendelse til sin Tid kommer til Stede, vil det, ogsaa uden at vi vedtage det her i Tinget, være den letteste Sag af Verden for Rigsdagen og Ministeren, støttende sig til denne Erkendelse, at gennemføre en ny Lov, der giver den Bemyndigelse, Ministeren skulde have i det, som jeg har kaldt den lukkede Paragraf. Det er for øvrigt ikke min Sag at forsvare Udvalgets Holdning; det maa Udvalget selv gøre, og det kan let gøre det.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) har derfor ingen Grund til at være forbavset over, at der ikke foreligger Forslag, i alt Fald ikke over, at der ikke foreligger Forslag fra min Side. Men værre end Forbavelsen hos det ærede Medlem var dog, jeg vil ikke sige Truslerne, men de Forhaabninger, han satte til Tinget her ovenover. Jeg vil da for mit Vedkommende oprigtig haabe, at det ærede Medlems Haab beskæmmes, at Landstinget ikke behandler Forslaget ud fra de Synspunkter, det ærede Medlem har angivet som sandsynlige paa Landstingets Vegne. Om vi faa Forslaget at se her igen eller ej, vil Tiden vise, men jeg trøster mig dog til, at de Grunde, jeg har haft at fremføre her i Tinget overfor Ændringer af den Natur, som det ærede Medlem ønsker foretagne i Tinget her ovenover, ogsaa maa] være overbevisende for det andet Ting, naar vi komme til at forhandle Sagen der. Jeg skal derfor her ikke dvæle ved disse enkelte Punkter.

Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) spurgte mig, om der ikke sælges upasteuriseret Mælk fra et eller flere Steder her i Byen — og man kunde for den Sags Skyld sige ogsaa i andre Byer i Landet. Jo, det gør der sikkert, der er

ikke i de Love, som sortere under Landbrugsministeriet, og vel overhovedet ikke i nogen Lov, vi for Tiden have, noget, der der forhindrer det.

Angaaende Spørgsmaalet om Vallens Pasteurisering kan jeg ganske henholde mig til, hvad jeg før har sagt, at man maa føre disse Forsøg videre. Der maa foreligge Forsøgsresultater, der virke mere overbevisende paa Tvivlere, end de, der hidtil have foreligget. Naar saadanne Forsøgsresultater foreligge, vil Sagen være at ordne ved Revision af Pasteuriseringsloven.

Endelig er der det Spørgsmaal, som har fundet Udtryk under Ændringsforslag Nr. 16, om her udtrykkelig i Loven at fastsætte Bestemmelser, der høre hjemme i de Regler, der skulle tilvejebringes med Hensyn til Smørbedømmelsen herinde og derude. Jeg maa fastholde, at det er urigtigt, at Lovgivningsmagten giver sig af med at fastslaa i Lov noget om disse Regler, der skulle bero paa Indstilling fra Mejeribrugets Organisationer og paa Forhandling mellem disse og Landbrugsministeriet. Nu ville ærede Medlemmer have mig til at give et bindende Løfte om, at jeg vil godkende en Indstilling, der har Bestemmelser, svarende til de i Ændringsforslaget under Nr. 16 foreslaaede. Jeg vil ikke give noget som helst bindende Tilsgagn i saa Henseende. Der er ingen Anledning for mig til at give en Forhaandsgodkendelse af visse Indstillingspunkter, som maaske slet ikke komme til at foreligge. De ærede Medlemmer vare ved anden Behandling saa stærkt optagne af at faa Tvangsbestemmelser ind i Lovforslaget. De vilde absolut ikke have, at man skulde fortrøste sig til, at Mejeribrugets Mænd, dets Organisationer, selv skulde kunne gennemføre den Sag, der ligger til Grund for vore Forhandlinger her. Efter at dette deres Standpunkt er underkendt her i Tinget, søge de at gøre Overbud, eller rettere de begyndte allerede ved anden Behandling at gøre dette Overbud i Retning af Hensyntagen til Mejeribruget og dets Mænd. Jeg anbefaler, at vi blive staaende ved det, der blev vedtaget ved anden Behandling paa dette Punkt, og jeg fortrøster mig til, at dermed er Grundlaget for og Rammen om det Arbejde, der skal gøres i Fremtiden, givet til Tilfredshed for alle Parter, til Gavn og Held for den Virksomhed, hvorom vi her lovgive.

Mads Larsen: Jeg tillod mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister,